

XARXA

Un desert... ple de vida

*Una vegada més, Senyor,
em convides el desert.*

*Tu que coneixes el meu cor
saps la por que em fa el silenci,
saps també la por que em fa
trobar-me sense res que em distregui
i haver-me de trobar... amb mi mateix.*

*Em fa por el desert, Senyor.
Però et demano, malgrat tot,
que m'hi porti el teu Esperit.
I un cop en el desert,
buida el meu cor de coses i sorolls,
per fer-hi un espai fecund
de silenci i de llibertat:*

*Omple'l amb la teva Paraula
i sacia'l amb el teu Pa.*

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu: En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans». Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu"».

LLavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres"». Jesús li contestà: «També diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu"». Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores». Llavors li diu Jesús: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol"».

Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo. [Mt 4,1-11]

Salm responsorial 150

R/. Compadiu-vos de nosaltres, Senyor, / perquè hem pecat.

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. **R.**

Ara reconec les meves faltes, / tinc sempre present el meu pecat. / Contra vós, contra vós sol he pecat, / i he fet el que és dolent als vostres ulls. **R.**

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llanceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. **R.**

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Obriu-me els llavis, Senyor, / i proclamaré la vostra lloança. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Els nostres errors

Tota persona que no vulgui viure alienada ha de mantenir-se lúcida i vigilant davant dels possibles errors que pot cometre a la vida.

Una de les aportacions més vàlides de Jesús és poder oferir a qui el coneix i segueix la possibilitat de ser cada dia més humà. En Jesús podem escoltar el crit d'alerta davant dels greus errors en què podem caure al llarg de la vida.

El primer error és fer de la satisfacció de les necessitats materials l'objectiu absolut de la nostra vida; pensar que la felicitat última de l'ésser humà es troba en la possessió i el gaudiment dels béns.

Segons Jesús, aquesta satisfacció de les necessitats materials, tot i ser molt important, no és suficient. L'home es va fent humà quan aprèn a escoltar la Paraula del Pare, que crida a viure com a germà. Aleshores descobreix que ser humà és compartir, i no posseir; donar, i no acaparar; crear vida, i no explotar el germà.

El segon error consisteix a cercar el poder, l'èxit o el triomf personal, per sobre de tot i a qualsevol preu. Fins i tot sent infidel a la pròpia missió i caient esclau de les idolatries més ridícules.

Segons Jesús, la persona encerta no quan busca el seu propi prestigi i poder, en la competència i la rivalitat amb els altres, sinó quan és capaç de viure al servei generós i desinteressat als germans.

El tercer error consisteix a intentar resoldre el problema últim de la vida, sense riscos, lluites ni esforços, utilitzant interessadament Déu de manera màgica i egoista.

Segons Jesús, entendre així la religió és destruir-la. La fe veritable no condueix a la passivitat, l'evasió i l'absentisme davant dels problemes. Al contrari, qui ha entès una mica què és ser fidel a un Déu, Pare de tots, s'arrisca cada dia més en la lluita per aconseguir un món més digne i just per a tothom. [JOSÉ ANTONIO PAGOLA]

«L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu»

---

2. L'eucaristia de les primeres comunitats cristianes

Concretament de la comunitat que l'apòstol Pau havia fundat a Corint, entre quinze i vint anys després de la mort de Crist, per tant entre els anys 45 i 48. Era una comunitat implantada en un ambient popular (1Co, 1,26) i més aviat turbulenta. No van tardar a sortir els problemes. Els sabem per la carta que els va escriure Pau (cap a l'any 50). Nosaltres coneixem aquesta carta com la «primera» als cristians Corint, però sembla que els n'havia fet una altra d'anterior, que s'ha perdut.

A la carta, Pau els renya de valent per tot el que està passant i els ho retreu: *divisions en clans* (1, 10-13 – 3, 1-4), *un cas de mala conducta* (5, 1 i s), *les denúncies judicials entre germans* (6, 1-10), *les qüestions entorn del matrimoni* (7, 1-40), *les carns sacrificades als ídols* (8, 1-13), *la lloc de les dones en l'assemblea* (11, 2b).

I, tot d'una els engega: *«El que ara us diré no serà per a felicitar-vos: quan us reuniu, no és en bé vostre, sinó en mal. Primer de tot, sento a dir que, quan us reuniu en comunitat, hi ha divisions entre vosaltres, i en part ho crec: certament cal que hi hagi grups oposats, perquè es vegi qui resisteix la prova. El resultat és que, quan us reuniu tots alhora, ja no celebren el sopar del Senyor, perquè, en el moment de l'àpat, cadascú menja el sopar que ha portat, i mentre els uns passen gana els altres beuen massa. ¿Que no teniu les vostres cases, si voleu menjar i beure? ¿O bé menyspreu l'Església de Déu i voleu avergonyir els qui no tenen res? Què us haig de dir? Que us en felicito? En això no us puc pas felicitar!»* (11,17-22).

Quan llegim aquest text ens crida l'atenció que aquestes primeres comunitats no fossin ideals. És a dir, ens estranya que fossin tan semblants a les nostres. L'apòstol Pau, com a responsable, vol fer front a la situació, i denuncia els rics ociosos que arriben per al Sopar del Senyor amb les seves provisions, i es posen a menjar i a beure... sense esperar els més pobres, que estan obligats a treballar i pleguen tard. (*Seguirà*)

La intenció del papa per al mes de febrer

Febrer 2023: **«Preguem perquè les parròquies, posant la comunió al centre, siguin cada cop més comunitats de fe, fraternitat i acollida als més necessitats.»**

El mateix papa Francesc, en el vídeo mensual, ho comenta d'aquesta manera:

- De vegades penso que a les parròquies, a la porta, hauríem de posar un cartell que digués “Entrada lliure”.
- Les parròquies han de ser comunitats properes, sense burocràcia, centrades en les persones i on trobar el regal dels sacraments.
- Han de tornar a ser escoles de servei i generositat, amb les portes sempre obertes als exclosos. I als inclosos. A tots.
- Les parròquies no són un club per a pocs, que donen una certa pertinença social.
- Si us plau, siguem audaços.
- Replantegem-nos tots l'estil de les nostres comunitats parroquials.

Aquesta setmana ...

Diumenge, 26	19.00 Viacrucis al CM
Dilluns, 27	20:30 - Pregar la Paraula a CM
Dimarts, 28	13.00 Reunió Arxiprestal de preveres a Sant Oleguer 19:00 - Ioga, Harmonització Vital a ST
Març Dimecres, 1	09:00- 12:30 - L' Assistentia social Arxiprestal amb cita prèvia : 933 44 16 50
Dijous, 2	19:00 - Ioga, Harmonització Vital a ST
Divendres, 3	10:30 - Viacrucis a ST (cada divendres)
Diumenge, 5	Segon diumenge Quaresma 19:00 - Viacrucis al CM (cada diumenge)

Missatge del papa Francesc per a la Quaresma 2023

«L'evangeli de la Transfiguració es proclama cada any el 2n diumenge de Quaresma. (...) En el "recés" a la muntanya del Tabor, Jesús va portar amb Ell tres deixebles, escollits per a ser testimonis d'un esdeveniment únic. Va voler que aquesta experiència de gràcia no fos solitària, sinó compartida, com ho és, al cap i a la fi, tota la nostra vida de fe. A Jesús hem de seguir-lo junts. I junts, com Església pelegrina en el temps, vivim l'any litúrgic i, en ell, la Quaresma, caminant amb els qui el Senyor ha posat al nostre costat com a companys de viatge.

El camí ascètic quaresmal, igual que el sinodal, té com a meta una transfiguració personal i eclesial. Una transformació que, en ambdós casos, troba el seu model en la de Jesús i es realitza mitjançant la gràcia del seu misteri pasqual. Per tal que aquesta transfiguració es pugui realitzar en nosaltres aquest any, voldria proposar dos "camins" a seguir per pujar juntament amb Jesús i arribar amb Ell a la meta.

El primer es refereix a l'imperatiu que Déu Pare va dirigir als deixebles al Tabor, mentre contemplaven Jesús transfigurat. La veu que es va sentir des del núvol estant va dir: «Escolteu-lo»(Mt 17,5). Per tant, la primera indicació és molt clara: escoltar Jesús.

La Quaresma és un temps de gràcia en la mesura en què escoltem Aquell que ens parla. I, com ens parla? Abans de tot, en la Paraula de Déu, que l'Església ens ofereix en la litúrgia. No deixem que caigui en sac foradat. Si no podem participar sempre en la Missa, meditem les lectures bíbliques de cada dia, fins i tot amb l'ajuda d'internet. A més de parlar-nos en les Escriptures, el Senyor ho fa a través dels nostres germans i germanes, especialment en els rostres i les històries dels qui necessiten ajuda.»

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 —Tlf. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 —Tlf. 93 457 06 81

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34